

[Socialministeren]

Socialministeren (Eva Gredal):

Der henvises i begrundelsen for spørgsmålet til et forslag om ændring af loven om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, der har været til behandling her i tinget. Dette forslag går ud på, at loven i særlige tilfælde skal kunne anvendes på skader, som er forvoldt før lovens ikrafttræden den 1. oktober 1976, og forslaget er som bekendt henvist til behandling i folketingets retsudvalg.

Om mulighederne for øget hjælp efter sygesikrings- eller bistandsloven kan jeg oplyse, at der ikke i nogen af disse love er særlige regler om hjælp til personer, der har været ofre for forbrydelser. Der vil i disse tilfælde kunne ydes hjælp, såfremt de almindelige betingelser er opfyldt. Det er det sociale udvalg i ansøgerens opholdskommune, der i de enkelte tilfælde afgør, om lovens betingelser for at yde hjælpen er til stede, og der er i de fleste tilfælde mulighed for at indbringe udvalgets afgørelse for ankenævnet eller den sociale ankestyrelse, hvis man ikke er enig i den trufne afgørelse fra kommunen.

Efter min opfattelse bør der ikke i sociallovgivningen indføres særregler for så vidt angår hjælp til personer, der har været udsat for forbrydelser. Disse vil som nævnt i de enkelte tilfælde kunne rette henvendelse til socialudvalget for at få undersøgt, om de opfylder betingelserne for at få hjælp.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg er næsten tilfreds med socialministerens svar. I manges øjne er det måske en lille sag. Vi har her et tilfælde, hvor der kommer økonomiske konsekvenser oven i de ulykkelige følger af et voldeligt overfald, og hvor den gældende lov ikke dækker i dette og lignende tilfælde. En sådan ekstraordinær situation må kunne falde ind under bistandsloven, selv om jeg da må indrømme, som socialministeren siger det, at en tolkning ikke umiddelbart giver mulighed herfor. Med de millionbeløb, der bruges alene på administrationen af bistandsloven, kan det ikke nytte, at den overfalder i denne og i andre sager, hvor der opstår erstatningskrav, og hvor voldsmanden er ubemidlet, ikke får den nødvendige opbakning.

Jeg er glad for, at socialministeren har svaret positivt, og jeg vil gerne bede socialministeren eventuelt tage sig af denne speci-

elle sag fra Vejen, så den får et positivt udfald.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg ikke kan blande mig i behandlingen af den enkelte sag. Vedkommende må selv rette henvendelse til socialforvaltningen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra ministre er modtaget besvarelser af skriftlige spørgsmål.

Spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget og besvarelserne heraf er optaget i Folketingstidende nedenfor:

Melchior: spm. nr. 473.

Maisted: spm. nr. 486.

Jens Møller: spm. nr. 492.

Svend Erik Hovmand: spm. nr. 493 og 501

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. 494.

Jørgen Jensen: spm. nr. 495 og 496.

Bjørn Poulsen: spm. nr. 497.

Askjær Jørgensen: spm. nr. 500.

Grethe Philip: spm. nr. 503.

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 512.

Wilhelm: spm. nr. 525 og 526.

Til udenrigsministeren (14/2 78) af:

Melchior (CD):

»Vil ministeren genfremsætte den indbydelse til Dansk Arbejdsgiverforening om at lade sig repræsentere i den danske delegation ved de årlige FN-generalforsamlinger, som DA modtog for en del år siden, men dengang takkede nej til?«

(Spm. nr. 473).

Begrundelse.

I lighed med LO, Danske Kvinders Nationalråd og Dansk Ungdoms Fællesråd blev der for en del år siden åbnet adgang for Dansk Arbejdsgiverforening til at have en observatør i den danske delegation ved FN-generalforsamlingerne. De tre sidstnævnte organisationer har gennem årene benyttet